

Sygnatura akt I C 1129/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ż., dnia 31 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Żaganiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Kamila Powoźnik

Protokolant: sekr. sąd. Sylwia Sokół

po rozpoznaniu w dniu 31 sierpnia 2016 r. w Żaganiu

sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.

przeciwko **J. K.**

- o zapłatę

I. zasądza od pozwanego **J. K. (K.)** na rzecz powoda (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. kwotę **7.628,22 zł** (słownie: siedem tysięcy sześćset dwadzieścia osiem, 22/100) wraz z odsetkami:

- od kwoty 4.502,49 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 10.09.2015r. do dnia 31.12.2015r. oraz wraz z odsetkami za opóźnienie w umownej wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty, przy czym od dnia 01.01.2016r. w wysokości nie wyższej niż dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie);

- od kwoty 3.125,73 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 10.09.2015r. do dnia 31.12.2015r. oraz wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę **1.313,96 zł** tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę **1.200 zł** tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. wyrokowi w punkcie I i III nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 1129/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. złożył w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie przeciwko J. K. pozew o zapłatę kwoty 7.628,22 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 10 września 2015 r. do dnia zapłaty, od kwoty 1.195,78 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 września 2015 r. do dnia zapłaty, od kwoty 60 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 września 2015 r. do dnia zapłaty, od kwoty 1.581,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 września 2015 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 288,65 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 września 2015 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zwrot kosztów sądowych w kwocie 96 zł, kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1.200 zł oraz zwrotu innych kosztów tj. opłaty manipulacyjnej dla dostawcy usługi płatności w wysokości 0,96 zł.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, iż wierzytelność dochodzona pozwem wynika z umowy kredytu gotówkowego zawartej w dniu 25 maja 2010 r. pomiędzy pozwanym a (...) Bank SA będącym poprzednikiem prawnym (...) Bank SA. Podniósł, iż poprzedni wierzyciel w konsekwencji zaprzestania spłacania zobowiązania przez pozwanego wystawił bankowy tytuł egzekucyjny oraz wszczął postępowanie komornicze, które nie przyniosło spłaty całości zobowiązania. Wskazał, iż na wartość przedmiotu sporu składała się kwota 4.502,49 zł tytułem niespłaconej kwoty kapitału, kwota 1.195,78 zł tytułem odsetek karnych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela od kwoty niespłaconego kapitału za okres od dnia występowania zaległości w spłacie od dnia 25 lutego 2015 r. według stopy procentowej wskazanej w umowie nie wyżej niż stopa odsetek maksymalnych, kwota 60 zł tytułem kosztów wezwań, upomnień i opłat poniesionych przez poprzedniego wierzyciela, kwota 1.581,30 zł tytułem odsetek umownych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela za okres od daty zawarcia umowy bankowej do dnia rozwiązania wg stopy odsetek określonej w umowie nie wyżej niż stopa odsetek maksymalnych, kwota 288,65 zł tytułem odsetek karnych stanowiących czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP naliczone od kwoty niespłaconego kapitału od dnia 26 lutego 2015 r. do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu w niniejszej sprawie. Powód podał, iż informował pozwanego o zmianie wierzyciela oraz wzywał go do dobrowolnego uregulowania zadłużenia, jednak pozwany nie spłacił należności.

Postanowieniem z dnia 26 października 2015 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie, ze względu na brak podstaw do wydania nakazu zapłaty, przekazał rozpoznanie sprawy do Sadu Rejonowego w Żaganiu.

Powód po wezwaniu go do uzupełnienia pozwu poprzez przedłożenie pozwu wraz z dowodami z listy dowodów, pełnomocnictwa oraz uiszczenia brakującej opłaty w kwocie 204 zł, należycie wykonał zobowiązanie Sądu.

Powód pismem z dnia 5 lipca 2016 r. (data prezentaty sądowej) sprecyzował żądanie odsetkowe wskazane w pozwie w ten sposób, iż wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 7.628,22 zł wraz z odsetkami umownymi stanowiącymi czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od kwoty 4.502,49 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia 31 grudnia 2015 r., odsetkami maksymalnymi za opóźnienie od kwoty 6.923,04 zł od dnia 1 stycznia 2016 do dnia zapłaty w wysokości 10% w stosunku rocznym, ustawowymi odsetkami od kwoty 3.125,73 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia 31 grudnia 2015 r. w wysokości 8% w stosunku rocznym, ustawowymi za opóźnienie od kwoty 3.125,73 zł od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty w wysokości 7% w stosunku rocznym (stopa referencyjna NBP 1,5% + 5,5% punktów procentowych). Powód wniósł też o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w łącznej wysokości 1.313,96 zł.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 maja 2010 r. w Z. pozwany J. K. zawarł z (...) Bank (...) SA z siedzibą w W. umowę o kredyt gotówkowy nr (...). Wysokość udzielonego kredytu wyniosła 5.240,11 zł. Kredyt gotówkowy oprocentowany został według zmiennej stopy procentowej, która w dniu w dniu podpisania umowy wynosi 17,40% w skali roku.

Zgodnie z § 7 w/w umowy niespłaconą terminie kwotę kredytu gotówkowego bank traktuje od dnia następnego jako zadłużenie przeterminowane. Od zadłużenia przeterminowanego Bank nalicza i pobiera odsetki według zmiennej stopy procentowej, określonej jako czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP, wynoszące w dniu zawarcia umowy 20% w skali roku.

Dowód:

-umowa o kredyt gotówkowy A. z dnia 25.05.2010 r. – k. 74-75;

-harmonogram spłat rat – k. 77-77v;

Pozwany J. K. po spłaceniu niewielkiej kwoty wziętego kredytu zaprzestał dokonywania regularnych wpłat.

Okoliczność bezsporna;

(...) Bank SA z siedzibą w W. działając poprzednio pod nazwą (...) Bank (...) SA z siedzibą w W. dokonał przeniesienia przysługującej mu wierzytelności z tytułu w/w umowy wraz ze wszelkimi prawami związanymi z wierzytelnością pozwanego, na rzecz spółki (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w W.. Następnie spółka (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w W. przeniosła ogół praw i obowiązków na (...) sp. z o.o. sp.k.a. , a ta umową przeniesienia portfela z dnia 4 marca 2015 r. na rzecz powoda (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W..

Dowód:

- odpis KRS (...) z dnia 26.11.2015 r. –k. 23-27v;
- umowa przeniesienia portfela z dnia 4.03.2015 r. – k. 28-31v;
- aneks nr (...) do umowy przeniesienia portfela z dnia 2.03.2015 r. –k. 32-36;
- odpis KRS (...) z dnia 14.05.2015 r. –k.37-39;
- odpis KRS (...) z dnia 14.05.2015 r. –k. 40-41v;
- odpis KRS (...) z dnia 02.06.2015 r. –k. 43-50;
- odpis KRS (...) z dnia 5.03.2015 r. –k. 51-55;

Zawiadomieniem z dnia 4 marca 2015 r. pozwany został poinformowany o zmianie wierzyciela.

Wezwaniem do zapłaty z dnia 8 kwietnia 2015 r. pozwany ponownie został poinformowany o zmianie wierzyciela oraz zobowiązany do uregulowania zadłużenia w nieprzekraczalnym terminie do dnia 15 kwietnia 2015 r. Ponadto w tymże wezwaniu powód ostrzegł pozwanego, iż brak spłaty zadłużenia w wyznaczonym terminie może skutkować przekazaniem informacji gospodarczych o dłużniku oraz długu zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych do wszystkich działających w (...) Biur (...).

Dowód:

- zawiadomienia z dnia 4.03.2015 r. – k. 59;
- wezwanie do zapłaty z dnia 8.04.2015 r. –k. 60-60v;

Na wartość przedmiotu sporu składała się kwota 4.502,49 zł tytułem niespłaconej kwoty kapitału , kwota 1.195,78 zł tytułem odsetek karnych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela od kwoty niespłaconego kapitału za okres od dnia występowania zaległości w spłacie tj. od dnia 25 lutego 2015 r. według stopy procentowej wskazanej w umowie nie wyżej niż stopa odsetek maksymalnych do dnia 9 września 2015 r., kwota 60 zł tytułem kosztów wezwań, upomnień i opłat poniesionych przez poprzedniego wierzyciela, kwota 1.581,30 zł tytułem odsetek umownych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela za okres od daty zawarcia umowy bankowej do dnia rozwiązania wg stopy odsetek określonej w umowie nie wyżej niż stopa odsetek maksymalnych, kwota 288,65 zł tytułem odsetek karnych stanowiących czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP naliczone od kwoty niespłaconego kapitału od dnia 26 lutego 2015 r. do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu w niniejszej sprawie.

Dowód:

- wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu Sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej z dnia 10.09.2015 r. - k. 56;
- naliczenie odsetek należnych na dzień 9.09.2015 r. –k. 61;

Powyższe ustalenia Sąd poczynił w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Przymiot wiarygodności przyznany został przedłożonym przez powoda w niniejszym postępowaniu dokumentom, albowiem ich autentyczności oraz prawdziwości zawartych w nich treści nie kwestionowała żadna ze stron, a Sąd nie znalazł ku temu podstaw z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo należało uwzględnić jedynie w części.

Stosownie do treści art. 471 kc w zw. z art. 487 § 1 kc, dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Z przepisu art. 471 kc wynika, że odpowiedzialność kontraktowa dłużnika w jego stosunkach między wierzycielem powstaje, jeżeli łącznie zostaną spełnione trzy przesłanki: dłużnik nie wykona lub nienależyte wykonana zobowiązanie, po stronie wierzyciela wystąpi szkoda w postaci uszczerbku majątkowego, a ponadto zaistnieje związek przyczynowy między faktem nienależytego lub niewykonania zobowiązania a poniesioną przez wierzyciela szkodą. Wszystkie powyższe warunki odpowiedzialności pozwanego ziściły się na gruncie rozpoznawanej sprawy.

W świetle zgromadzonego materiału i poczynionych ustaleń bezspornym jest, że w dniu 25 maja 2010 r. w Z. pozwany J. K. zawarł z (...) Bank (...) SA z siedzibą w W. umowę o kredyt gotówkowy nr (...), której wysokość wyniosła 5.240,11 zł.

Bezsporna była też i ta okoliczność, że pozwany, po spłaceniu części kwoty pożyczki, zaprzestał spłaty dalszych rat, zgodnie z harmonogramem, a więc nie wywiązywał się z postanowień umowy, co skutkowało wypowiedzeniem w/w umowy przez pierwotnego wierzyciela.

Analizując zebrany materiał dowodowy w sprawie, należało stwierdzić, iż żądanie powoda było niemalże w całości uzasadnione i dostatecznie udokumentowane. Wymagalność i wysokość roszczenia została wykazana poprzez dołączoną umowę kredytu.

Ocenie Sądu podlegała również ważność przeniesienia przedmiotowej wierzytelności zarówno w zakresie przejmowanych kolejnych firm - wierzycieli w trybie art. 492 §1 pkt 1 ksh, jak i zawarte umowy o przelew wierzytelności – umowy przeniesienia portfela, zawierane pomiędzy kolejnymi następcami prawnymi wierzycieli.

Wedle art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Przelew, inaczej cesja jest umową, z mocy której wierzyciel (zbywca, zwany też cedentem) przenosi na nabywcę (cesjonariusza) wierzytelność przysługującą mu wobec dłużnika. Umową cesji dotychczasowy wierzyciel przenosi więc wierzytelność na nowego wierzyciela. Podstawowym wynikiem przelewu wierzytelności jest sukcesyjne wstąpienie cesjonariusza w miejsce cedenta. W tym przypadku zgoda dłużnika na zawarcie umowy przelewu nie jest potrzebna, chyba że w umowie łączącej wierzyciela z dłużnikiem wyłączono możliwość przeniesienia wierzytelności na osobę trzecią.

Wobec powyższego zasadne było zasądzenie od pozwanego J. K. na rzecz powoda (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. kwotę 7.628,22 zł wraz z odsetkami od kwoty 4.502,49 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 10.09.2015r. do dnia 31.12.2015r. oraz wraz z odsetkami za opóźnienie w umownej wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty, przy czym od dnia 01.01.2016r. w wysokości nie wyższej niż dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za

opóźnienie) oraz od kwoty 3.125,73 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 10.09.2015r. do dnia 31.12.2015r. oraz wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty (punkt I sentencji wyroku).

Oddaleniu podlegało natomiast żądanie powoda zgłoszone w piśmie z dnia 5 lipca 2016 r. (k. 86) w zakresie zasądzenia odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 6.923,04 zł od dnia 1 stycznia 2016 do dnia zapłaty w wysokości 10% w stosunku rocznym. Ż. to nijak miało się do pierwotnego żądania pozwu, albowiem kwota 6.923,04 zł nie była sumą żadnych zgłoszonych kwot roszczenia (punkt II wyroku).

Orzekając o odsetkach Sąd miał na uwadze, iż z dniem 01.01.2016 roku weszła w życie ustawa z dnia 09.10.2015 roku o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015, poz. 1830). Zgodnie z art. 56 tej ustawy, „do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe”. Zatem od dnia 01.01.2016 roku, to jest do odsetek należnych za okres od dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy tej ustawy. Ustawa z dnia 09.10.2015 roku zmieniła zarówno przepis art. 359 § 2 i 2¹ kc (odsetki ustawowe), jak i art. 481 kc (odsetki ustawowe za opóźnienie). W obu przypadkach określono wysokość tych odsetek (w przypadku, gdy nie wynikają z umowy/czynności prawnej), jak i ich maksymalną wysokość („odsetki maksymalne” – art. 359 § 2¹ kc i „odsetki maksymalne za opóźnienie” - art. 481 § 2¹ kc). Stopa obu rodzajów odsetek została określona poprzez posłużenie się stopą referencyjną NBP (zamiast dotychczasową stopą kredytu lombardowego NBP w art. 359 § 2 i 2¹ kc w poprzednim brzmieniu). Przy czym wysokość obu rodzajów odsetek została zróżnicowana i odsetki ustawowe za opóźnienie są wyższe (art. 481 § 2 kc), są równe sumie stopy referencyjnej NBP (obecnie wynoszącej 1,5%) oraz 5,5 punktu procentowego (czyli obecnie wynoszą 7%). Odsetki maksymalne za opóźnienie stanowią dwukrotność tych odsetek (2 x 7% = 14%).

Natomiast wysokość odsetek ustawowych i maksymalnych odsetek ustawowych, wynikających z czynności prawnej (359 § 2 i 2¹ kc) jest niższa. Wysokość odsetek ustawowych z art. 359 § 2 kc wynosi obecnie (od dnia 01.01.2016 roku) sumę stopy referencyjnej NBP (obecnie wynoszącej 1,5%) oraz 3,5 punktu procentowego (czyli obecnie wynosi 5 %). Odsetki maksymalne stanowią dwukrotność tych odsetek (2 x 5 % = 10 %), obecnie zresztą są de facto równe dotychczas obowiązującej czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP (2,5 % x 4 = 10 %).

Zauważyć przy tym należy, że nowością jest dodanie odrębnej regulacji co do wysokości odsetek za opóźnienie (art. 481 § 2 kc) i określenie maksymalnej wysokości tych odsetek. Nie oznacza to jednak, że – co do umów zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy – wierzyciel ma prawo naliczać odsetki za opóźnienie w wysokości określonej w art. 481 § 2 kc w nowym brzmieniu, jeśli byłyby wyższe niż dotychczasowe w umowie, a jedynie to, że wysokość tych odsetek za opóźnienie za okres od dnia 01.01.2016 roku nie może przekraczać wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie (art. 481 § 2¹ kc, który jest przepisem bezwzględnie obowiązującym i nie może zostać wyłączony umową lub wyborem obcego prawa).

Podstawę orzeczenia zawartego w punkcie sentencji III wyroku stanowił art. 98 § 1 i 3 kpc w związku z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. Nr 2015 poz. 1804).

Uznając, iż pozwany przegrał proces w całości, Sąd zasądził od niego na rzecz powoda kwotę 1.313,96 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 1.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W myśl art. 333 § 1 kpc Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli wyrok uwzględniający powództwo jest zaoczny, o czym orzeczono w pkt IV sentencji wyroku.